

ویژگی های مربی پرورشی از دیدگاه قرآن

علی دهقان زواره

۱) مهرورزی و عطوفت در تربیت

مربی به انسان های تحت تربیت خویش عشق می ورزد، همچون پدر یا مادری مهربان که به امور فرزندان خویش رسیدگی می کند و رحمت و شفقت را راهکار فعالیت خویش قرار دهد.

۲) خردورزی و کاربرد منطق و استدلال در تربیت

قرآن کریم بهره مندی مربی را از منطق و سخنان محکم و استوار نشانه موفقیت او معرفی می کند و به پیامبر خویش می فرماید: حکمت و جدال احسن از مصادیق سخن منطقی و استدلال در بیان است.

۳) صبوری، تحمل و سعه صدر در تربیت

تربیت انسان کاری ظریف و عمیق و دارای مشکلات عدیده ای است. در بیان راز شبانی پیامبران از امام صادق (ع) روایت شده است که خداوند هیچ پیامبری را به رسالت مبعوث نکرد مگر اینکه او را به چوپانی گرفت تا مردم داری، تحمل مشکلات هدایت و شیوه تربیت انسان ها را به آن ها بیاموزند. تحمل و سعه صدر از رموز موفقیت مربی در هدایت و تربیت است.

۴) سخن دانی و نرمی در سخن

تأثیر مربی در حد زیادی به سخن وری، سخن شناسی و نرمی در سخن با مخاطبان تحت تربیت بستگی دارد و خوب سخن گفتن یکی از علائم خردورزی است.

۵) اخلاص و انگیزه

یک مربی موفق و مطلوب نظام اسلامی از کار و فعالیت تربیتی خویش تنها رضایت خدا و خشنودی او را دنبال می کند و در این امر با خداوند متعال معامله می کند.

۶) حسن خلق و معاشرت نیکو در تربیت

حسن خلق موجب جذب دل ها و نفوس است و به ویژه در برخوردهای اولیه با انسان های تحت تربیت می تواند تأثیر فراوانی در تأثیر پذیری آن ها داشته باشد و قرآن کریم یکی از عوامل گرایش مردم به پیامبر اسلام را خوش اخلاقی پیامبر معرفی می کند.

۷) ایجاد فرصت و غنیمت دانستن آن در امر تربیت

یک مربی موفق از دیدگاه قرآن کریم توانایی بهره مندی از همه فرصت های موجود و خلق فرصت جدید در کار تربیتی را دارد. اهل نوآوری و ابتکار در تربیت است. از شرایط موجود استفاده بهینه می کند و اگر شرایط مقتضی وجود ندارد سعی در ایجاد فرصت های جدید می کند.